

OLIMPIJSKI MAGAZIN

Jul, 2018.

Mediterransko sunce za „lavice“, Marinu i „ajkule“

Crna Gora se sprema za IMZE

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

NAJVEĆA RADNJA
SPORTSKE OPREME
U CRNOJ GORI

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

EFEL MOTORS

 LOVĆEN
OSIGURANJE A.D.

Član grupe **triglav**

**Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje**

 RTCG
Radio i Televizija Crne Gore

Monteput

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

fzd

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

 triglav

Mlade rukometašice Crne Gore na Mediteranskim igrama osvojile srebrnu medalju

KARAKTER IM VRIJEDI ZLATNE MEDALJE

Svaka medalja, na bilo kom takmičenju, u bilo kom sportu, je uspjeh za Crnu Goru, tvrdi Per Johanson, švedski stručnjak, na čelu rukometne ženske reprezentacije Crne Gore. Bio je zadovoljan nastupom na Mediteranskim igrama u Taragoni.

Znalesu kako

Naš nacionalni tim stigao je u Španiju bez nekoliko glavnih igračica i zvijezda tima. U takvom podmlađenom sastavu Crna Gora je bila kandidat za medalju, ali ne i glavni favorit. Mlade su dobile šansu, bile u igri do kraja za zlato, za mnoge veliko iznenađenje. Pet pobjeda i poraz, srebrna medalja potvrđuju uspješan nastup mladih rukometašica na Mediteranskim igrama. Korist je bila višestruka. - Vidio sam i više nego što sam očekivao. Vidio sam nešto za budućnost, vidio sam kako izgleda kombinacija generacija. Zapravo, nisam znao šta da očekujem, igrali smo u novom timu i novoj formaciji, ali vidio sam i kvalitet i karakter - rekao je Johanson. Dobar start, važna pobjeda protiv Srbije, kao da je dala krila Crnogorkama koje su u grupnoj fazi, do posljednjeg kola i najtežeg protivnika - Makedonija, igrale sa najmanje mogućim oscilacijama. Odbrana ih je vodila do finala, hrabrost i inat do po-

SIMONOVIC: Pokazali upornost, istrajnost i zrelost

- Pokazali smo da imamo u budućnosti na koga računati. Kada ovo kažem, mislim, prije svega, na naše mlade rukometašice i vaterpolo tim. Pokazali su, prije svega, upornost, istrajnost i zrelost u igri. Mladi sportisti stasavaju brže od očekivanja. Sa njima pažljivo treba raditi, a što je najvažnije, a mi često zaboravimo, treba za njih imati strpljenja. Prebrzo za mlade dolaze OI u Tokiju, ali, cijenim, da će Igre u Parizu, uz malo sportske sreće, biti vrijeme pune afirmacije, ova dva najuspješnija sportska kolektiva. Obavezali su nas ozbiljnošću, odgovornošću i karakterom da učinimo i mi u Crnogorskom olimpijskom komitetu, i država sa svoje strane, da imaju, makar približno, dobre uslove za rad i napredovanje kao njihovi rivali - kazao je predsjednik COK-a Dušan Simonović.

bjeđe protiv Slovenije u polufinalnom okršaju.

- Došli smo bez najvećih zvijezda i pokazali se u dobrom svjetlu. Možemo da budemo zadovoljni, možda ne u ovom trenutku, ali za nekoliko dana shvatićemo da smo uzeli medalju, što je svakako uspjeh. Uživam u ovom poslu i veoma mi je važno da i u budućnosti radim sa ovim igračicama. Za njih je naredni korak da imaju veću

ulogu u najboljem timu i želim da im pomognem u tome.

U mladim timu, kapitenska traka pripala je Jeleni Despotović. Najmlađa je bila pivotmenka Ivana Godeč (17 godina). Svaka od njih zaslužila je jednaku pažnju. Potencijal je ogroman.

Hrabro su u Taragoni jurile ka finalu.

- Imali smo pravi stav. Fokus i želja da dogurama što dalje približili su nas zlatnoj medalji. Karakter je izbio u prvi plan. Minusi nas nijesu pokolebali, igrali smo i igrali i zaslužno osvojili

Durđina Jauković borila se kao „lavica“, suze nakon finala pokazale su sa koliko emocija su igrale i završile nastup na Mediteranskim igrama

Johanson: Uživam u ovom poslu i veoma mi je važno da i u budućnosti radim sa ovim igračicama. Za njih je naredni korak da imaju veću ulogu u najboljem timu i želim da im pomognem u tome

Povrede su krile, ništa ih nije moglo zaustaviti. Godeč je imala problem sa ramenom, Grbić se povrijedila u prvom meču protiv Srbije, Jauković je mučila noga...

srebrnu medalju. Žao mi je zbog poraza u finalu, ali srebrna medalja je velika za naš mladi tim - poručila je Ivona Pavićević.

Skromnost vrlina

Pred put u Taragonu bojažljivo su isticale polufinale kao glavni

cilj. Na kraju je polufinale bio osnovni, a borba za zlatnu medalju glavni cilj. Skromne su bile „lavice“.

- Nijesmo bile skromne, već realne, znajući sa kakvim timom dolazimo u Taragonu. Makedonija je bila u nikad jačem sastavu, Srbija sa nekoliko iskusnih igračica, koje su nosile igru na Svjetskom šampionatu prošle godine u Njemačkoj. Realno smo gledali na stvari, svjesne koliko možemo. Garantujem da niko više od nas nije želio pobjede i medalju. Želja nas je vodila do uspjeha. Prije svega, odbranom smo dolazili do šansi, a timski duh nas je odveo do finala. U finalu je bilo teško, bilo je nakon poraza suza - ispričala je Itana Grbić.

Nakon svake pobjede golmanke Ljubica Nenezić bila je zahvalna na velikoj pomoći saigračica. Djevojka, koja je u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo pokazala da je uz Marinu Rajčić neko na koga stručni štab u budućnosti može da se osloni, davala je sigurnost sa gola.

- Odbrana nam je davala sigurnost. Znam koliko je bilo teško držati fokus od prvog minuta, zbog toga sam djevojkama, na-

Tinejdžerke se nijesu uplašile. Redom, od golmanke Tee Marinović, do najmlađe Ivane Godeč, nijesu gubile fokus i znale su da prate ideje i zahtjeve sa klupe i na terenu

Pred finale iskusnije „lavice“ poslale su mlađim kolegicama, svaka na svoj način, video klip podrške

Pomoć sa tribina

Drama sa srećnim krajem, u polufinalu protiv jake Slovenije, pokazala je koliko su, ustvari, „crvene“ željele pobjedu, a tmurni oblaci, nijesu pokvarili raspoloženje.

- Vjerovale smo, bodrile jedna drugu, imale smo i podršku sa tribina. Mnogo nam je značila pomoć vaterpolista. Čuli smo ih, vidjeli i ta energija nas je probudila i vodila do finala - napomenula je Dijana Ujkić.

U finalu, sa Španijom, falilo je daha, više sreće. Umor, nepreciznost, neke greške u odbrani, spotakle su „lavice“ na putu do do najsajnijeg odličja.

- Mislim da smo mogli bolje. Pravili smo puno grešaka. Nijesmo smjeli sebi da dozvolimo sve to, uz još promašene zicere. U odbrani smo imali problema, što je bio i najveći problem. Znamo gde smo griješile, ali, idemo dalje. Ovo je bilo veliko iskustvo za nas - istakla je kapitenka Despotović.

Vaterpolistima veliko hvala

Itana Grbić posebnu zahvalnost duguje vaterpolistima.

- Zahvalni smo im do neba, u polufi-

nalu, protiv Slovenije, vratili su nas. Pomogli nam puno. Poslije polufinala sam kazala da njima najviše treba da

zahvalimo. Kao da su samo oni bili u dvorani. Bili su, zaista, brižni prema nama. Srećne što smo ih upoznali.

Oduševljenje, zanos, sreća, emocije koje su nakon svake utakmice plivale po površini bazena u Taragoni.

„Ajkule“ - kapa dolje.

Neumorni i istrajni, sa ciljem da nastave putem iz Budimpešte, crnogorski vaterpolisti stigli su na MI u Taragoni.

Put se bio odužio, nevrijeme spriječilo selektora Vladimira Gojkovića i igrače da dođu na vrijeme u Španiju. Stigli su tri sata pred početak prve utakmice, zakazanog derbija sa reprezentacijom Srbije.

Izgubili su borbu u bazenu, ali dobili puno više nego što su mogli da pretpostave. Sa minusom od gola napustili su bojište, ali sa saznanjem da su uspjeli od najbolje vaterpolo selekcije da se odbrane i za malo uđu u peterce. Konačan rezultat od 6:5, uz sjajnu igru u defanzi, bio je uvod u lijepu priču. Padali su redom Portugal (25:0), zatim Francuska i u borbi za treće mjesto domaćin Španija.

- Svaka čast momcima, dali su posljednji atom snage. Odigrali su fantastičnu odbranu, znali smo da je to naša šansa, jer smo bili umorni da bismo bili poletni u napadu. Ovo je njihova pobjeda, željeli su je i uradili sve da je ostvare - poručio je selektor Gojković.

Istrošeni u odbrani, crnogorski igrači nisu imali dovoljno koncentracije da prelome meč sve do četvrtog minuta posljednjeg perioda, kada su prvi put iz šestog pokušaja iskoristili igrača više i golom Đura Radovića povećali 6:3.

- Sada moramo da spustimo glave i da

ODUŠEVILI U TARAGONI: Vaterpolisti osvojili bronzanu medalju

Optimizam sa pokrićem

Medalje razlog više da vjerujemo

- Iza nas su dva velika takmičenja. Pokazali smo da možemo sa svima da igramo. Možemo svakoga da pobijedimo, ali nijesmo favoriti kad igramo protiv vodećih. Uradili smo veliki posao u Budimpešti i Taragoni. Medalje su razlog više da vjerujemo u ono što radimo - poručio je Mlađan Janović.

Ciljevi najvažniji

- Zbog mladih igrača su bitne medalje, jer su počeli da grade pobjednički mentalitet. Na posljednja dva takmičenja iznijeli su veliki teret i prijatno sam iznenađen njihovom igrom, jer im je to bio prvi izazov u kapici reprezentacije. Mislim da svaki sportista, kada se sprema za veliko takmičenje, mora sebi da postavi neke ciljeve. Teško je trenirati ako mislite da ne možete na prvenstvu ništa da uradite - rekao je Aleksandar Ivović.

Mladi na pravom putu

Draško Brguljan je bio kapiten „ajkula“ u Budimpešti i Svjetskoj ligi. Sjajni igrač je nakon finala SL ustupio pehar mlađem kolegi - Vladanu Spaiću.

- Mislim da svaki od mladih igrača zaslužuju velike stvari. Daju se vaterpolu, posvećeni su što je rijetkost kod tako mladih ljudi. Pravi su sportisti - rekao je Brguljan.

nastavimo da radimo. Imamo dosta prostora, a ima i boljih reprezentacija od nas. Međutim, ako mi dodemo do nivoa na kome možemo da budemo, nema razloga da strahujemo od bilo koga - rekao je Gojković. Crna Gora je u Taragonu doputovala iz Budimpešte, kao osvajač Svjetske lige, ali bez sedmorice igrača iz tog sastava. Momci

koji su nastupili na Mediteranskim igrama su pokazali koliko mogu.

- Pokazali su sjajne partije na Mediteranskim igrama i neće biti lako odrediti sastav. Ali, bolje da je konkurencija jača, iako će na kraju odluka biti teška.

Najavili su u Taragoni „crveni“ lijepu priču za Barselonu. Start Evropskog šampionata zakazan

je za 16. jun. Prvi meč je sa Francuskom, naredni protiv Malte, a najteži i najvažniji, koji će vjerovatno odlučivati o prvoj poziciji, sa domaćinom šampionata. Sa Špancima će naši vaterpolisti po treći put odmjeriti snage. Prethodna dva meča pripala su Crnoj Gori, u Svjetskoj ligi i Mediteranskim igrama.

- Željeli smo medalju, svjesni da

se ovakvi mečevi ne igraju svaki dan. Dali smo sve od sebe i uspjeli. Ovo su bile pripreme za Evropsko prvenstvo u Barseloni, lijepo je što smo iz Budimpešte donijeli zlato, što smo i u Taragoni odi-

grali dobre i jake mečeve. Uvijek postoji pritisak, očekivanja su velika, tako je i sada. Imamo visoke ciljeve, siguran sam da ćemo biti spremni za Barselonu - istakao je centar Nikola Murišić.

Čestitke i aplauzi za „ajkule“

Vaterpolo uspjeh odjeknuo je u Taragoni. „Ajkule“ su osvojile Svjetsku ligu, što je bio povod da Igor Vušurović, šef misije na Mediteranskim igrama u Taragoni, ispred Crnogorskog olimpijskog komiteta, organizuje svečanost u čast velikog uspjeha. Na trgu hotela „Por-

tAvantura“, gdje je bila i smještena sportska crnogorska ekspedicija, aplauzom je ispraćen uspjeh „ajkula“ iz Budimpešte.

- Nadam se da ćemo i nakon Mediteranskih igara ponovo biti na okupu. Jer, ovo su najljepši trenuci velikih takmičenja, druženje i slavlje - kazao je Vušurović.

Naši vaterpolisti na MI osvojili su bronzanu medalju, drugo odličje pred početak šampionata Evrope u Barseloni. Naši vaterpolisti 16. jula odigraće premijerni meč sa reprezentacijom Francuske. Protivnici u grupnoj fazi biće još Malta i domaćin Španija.

Deset godina od evropske titule vaterpolista

Malaga za sva vremena

Deset godina je od evropske titule u Malagi za vaterpoliste! Nekom je prošlo nestvarno brzo, ali je mnogo više od onih koji su vjerovali da je tog 13. jula 2008. rođena reprezentacija koja će u godinama koje slijede dominirati vaterpolu scenom.

Sada, s ove vremenske distance, valjda to zlato iz Andaluzije vrijedi još više, jer je jedino koje su „ajkule“ donijele u Crnu Goru sa najvećih takmičenja, uz dva najsajnija odličja u Svjetskoj ligi.

Crna Gora je, kao i svaka nova reprezentacija, morala da do učešća na EP prođe niže razredne takmičenja, poput B prvenstva Evrope u Manchesteru i kvalifikacija za nastup u Malagi (turnir u Dubrovniku), ali je to svakako predstavljalo samo formalnost, znalo se da će doći do Španije i da će tamo imati šta da ponudi.

U Malagi je to bio nov, ali dovoljno iskusen tim sa Veljkom Uskokovićem, Nikolom i Mlađanom Janovićem, Vladimirom Gojkovićem, Predragom Jokićem, Borisom Zlokovićem..., pa je Crna Gora, iako debitant, imala ogromno poštovanje svake reprezentacije.

Ipak, „ajkule“ je u Malagi krasila ta skromnost koju valjda svaki debitant, koliko god ozbiljan tim imao, mora da posjeduje - mislilo se samo o prvom narednom protivniku, svaka pobjeda je bila neka nezvanična titula šampiona za sastav koji je vodio Petar Porobić.

Ta skromnost se iz utakmice u utakmicu pretvarala u drskost, kvalitet je sve više isplivavao na površinu, pa je Crna Gora od simpatičnog debitanta (Španci su se čak i pitali „gdje je taj Montenegro“) postao tim za koji je navijao gotovo svaki neutralni navijač na bazenu.

Put Crne Gore ka zlatu počeo je 4. jula u kasnim večernjim satima pobjedom nad domaćinom Španijom rezultatom 8:7, a dan kasnije naš tim je poslije preokreta savladao Grčku (11:10) i pokazao da je došao ni manje ni više nego da uzme medalju.

Meč sa Helenima je bio i uvod u rađanje jednog od junaka - golmana Miloša Šćepanovića, koji je u trećoj četvrtini dobio šansu umjesto

Zdravka Radića i iskoristio je na najbolji mogući način.

Poraz od Hrvatske u trećem kolu, i to iz peterca u posljednjim sekundama (7:6) bio je splet okolnosti u sudaru dva giganta, prije nego što su u „grupi smrti“ pali i Mađarska rezultatom 10:9, te Slovačka (13:4) u posljednjoj rundi.

Remi Grka i Hrvata u tom posljednjem kolu učinio je da Crna Gora bude prva, što je značilo direktan plasman u polufinale. U tom trenutku je sama činjenica da naše vaterpoliste dijeli jedna pobjeda od medalje na debiju predstavljala nešto nevjerovatno...

Polufinale je bila igra nerava dva prekaljena stručnjaka, Porobić i Ratka Rudića, a tog 11. jula je i stigla potvrda da će se dugo pričati o debitantu iz zemlje od tek nešto preko 600 hiljada stanovnika koji je osigurao odličje.

„Barakude“ su savladane se 9:7, pa je Crna Gora zakazala finalni okršaj sa Srbijom, koja je rezultatom 8:7 bila bolja od Mađarske.

Povreda Uskokovića, umjesto kojeg je u finalu igrao Damjan Danilović, nije omele našu ekipu, jer je bila spremna na sve. Ne kaže se tek tako da se finala pobjeđuju, a ne igraju...

Danilović je u meču za zlato bio bitan faktor, ali je u junaka izrastao centar Nikola Vukčević, strijelac pobjedonosnog gola u produžetku za 6:5.

Bilo je to slavlje na 13. jul, na Dan državnosti Crne Gore, pred makar 500 stotina naših navijača u srcu Andaluzije i koju hiljadu španskih, koji nisu krili simpatije prema našoj ekipi.

Svi se nadaju da titula iz Malage neće biti posljednja sa velikih takmičenja za vaterpoliste, ali i da ih bude još mnogo, teško da će ijedna imati takav odjek...

Na kraju, da se napomene i koji su igrači donijeli Crnoj Gori zlato.

U sastavu su bili: Zdravko Radić, Draško Brguljan, Vjekoslav Pasković, Nikola Janović, Nikola Vukčević, Milan Tičić, Mlađan Janović, Veljko Uskoković, Aleksandar Ivović, Boris Zloković, Vladimir Gojković, Predrag Jokić, Miloš Šćepanović i Damjan Danilović (igrao je samo u finalu).

Učinak crnogorskih sportista u Taragoni

Tri medalje za nastavak niza

Sa 52 sportista u osam disciplina, Crna Gora se treći put predstavila na Mediteranskim igrama.

Rukometašice i vaterpolisti su opravdali status sportske sile, takmičari u pojedinačnim sportovima – mogli bolje.

Marina Raković je još jednom potvrdila da ima stabilnu formu i da zna kako da se spremi za velika takmičenja.

Kao i na Evropskim igrama u Bakuu, prije tri godine, Marina se i iz Taragone vratila sa odličjem, bronzanim.

Marina Raković je izgubila prvi meč od Italijanke Silvije Semeraro, ali je dobila šansu u repesažu i stigla do bronzine. Bila je bolja od Ivone Čavar iz Bosne i Hercegovine, a u borbi za bronznu od Egipćanke Nade Mohamed.

Iz jakih takmičenja i treninga, maksimalno istrošena stigla sam na Mediteranske igre. Imala sam jake protivnice. Italijanka i Bosanka imaju svjetske i evropske medalje, a Egipćanka je u top formi. Smatram da sam na preglasavanju u prvom kolu bila oštećena, ali kada se sve sabere zadovoljna sam. Sada ću malo da odmorim od karatea, jer me u septembru čekaju Premijer liga,

Rukometaši su morali bolje i ozbiljnije

Najveće, pa i jedino razočaranje, su rukometaši, ne zbog dva poraza od jačih selekcija, već zato što su na Mediteranske igre doputovali sa samo 12 igrača.

Na spisku koji je zaključen 6. juna bili su Stevan Vujović, Ivan Perišić, Branko Vujović i Mirko Radović, ali su oni otkazali nastup, kada nije bilo vremena da se izvrše

na Svjetsko prvenstvo. Želim da budem svjež i spreman za bolji plasman od trećeg mjesta - kazala je Raković.

Kristina Rakočević, nekadašnja svjetska šampionka u juniorskoj konkurenciji u bacanju diska, zauzela je osmo mjesto, ali nije razočarala.

U Taragoni je ostvarila najbolji rezultat sezone 56,20, a da je bila na nivou svog najboljeg hica u karijeri (58,30, 2016. godine u

izmjene.

Brojčano i igrački desetkovana, reprezentacija Crne Gore ubjedljivo je poražena od Slovenije (41:28) i Tunisa (40:28).

- Mislim da su momci koji su

bili tu dali sve od sebe da predstave Crnu Goru. Bilo nas je 12, bili su u grupi sa kandidatima za medalju. Ubuduće, mora drugačije da se radi, i u planiranju, ali i u stvaranju

svijesti, ne samo igrača, već i kompletne rukometne javnosti i da se ovom takmičenju ukaže zaslužan značaj - naglasio je selektor Dragan Đukić.

Splitu), mogla je da bude kandidat za medalju.

Kristina "u rukama" ima magičnu granicu od 60 metara, do koje će pokušati da dođe iz Švedske. Ona je, naime, odlučila da sportsko usavršavanje nastavi u toj zemlji, na poziv i po planu i program trenera Vlada Petrovića, koji 12 godina radi u švedskoj atletici.

- Biće to velika promjena za mene. Važno je da se uklopim u novi

sistem, da budem psihički spremna, a onda nema razloga da ne krenem naprijed i da počnem da napredujem. Spremna sam da radim naporno, to je najbitnije - kazala je Kristina.

Druga naša predstavica u kraljici sportova, Slađana Perunović, dvostruka olimpijka, nije završila polumaratonu trku, već je odustala nakon pet kilometara zbog povrede.

Ivan Kukulić je bio na očeki-

vanom nivou, došao je do finala u bacanju diska i zauzeo 12. mjesto.

Džudisti su bili daleko od medalje. Nikola Gardašević je u kategoriji do 73 kilograma u prvom kolu izgubio od Turčina Bilala Džilogluoa, zatim je u repesažu savladao Slovenca Martina Hovaka, da bi u borbi koja je odlučivala da li će dobiti šansu za medalju poražen je od Alžirca Fethija Nurina, takođe iponom.

Osvajači medalja na Mediteranskim igrama

PESKARA 2009.

Zlato

Boško Drašković (boks)
Miroslav Petković (boćanje)

Srebro

Almir Cecunjanin (karate)
Danijel Danilović/Goran Tošić (tenis)

Bronza

Alen Beganović (boks)
Vladimir Radosavljević (rvanje)
Ženska rukometna reprezentacija

MERSIN 2013.

Zlato

Srđan Mrvaljević (džudo)

Srebro

Miroslav Petković (boćanje)

Bronza

Nikola Gušić (džudo)
Nikola Milačić (boks)
Danijel Furtula (atletika)

TARAGONA 2018.

Srebro

Ženska rukometna reprezentacija

Bronza

Vaterpolo reprezentacija
Marina Raković (karate)

Ukupno

3 zlatne
4 srebrne
8 bronzanih

za medalju.

U repesažu poražen je od Miloša Mandića iz Bosne i Hercegovine i ostao bez medalje.

I crnogorski boćari nisu uspjeli da dođu do odličja, iako je Miroslav Petković bio ozbiljan kandidat. Petković je sa dva prethodna nastupa na Mediteranskim igrama donosio medalje, zlatnu iz Peskare i srebrnu iz Mersina, ali je u Taragoni, u discipline precizno gađanje bio sedmi.

On je prvog dana takmičenja podbacio, drugog bio na najvećem mogućem nivou, ali nije bilo dovoljno da se nađe u borbi za medalju.

Sedmo mjesto pripalo je i Dejanu Stjepčeviću u disciplini raffa. Nakon šest dana takmičenja, jedriličar Milivoj Đukić je završio nastup na Mediteranskim igrama, na 13. mjestu.

Na Igrama je učestvovalo 20 jedriličara.

- Razočaran sam, očekivao sam više, ne bez razloga. Sa ovim momcima treniram i takmičim se, znam koliko mogu u takvoj konkurenciji. Bio sam jedini jedriličar bez trenera, što je veliki hendikep, a napravio sam nekoliko sitnih grešaka koje su me koštale mnogo boljeg plasmata - rekao je Đukić.

Tokio je već sutra

Crnogorski sportisti su na Mediteranskim igrama prvi put nastupili u italijanskoj Peskari 2009. Uz veliki entuzijizam, ambiciozno učešće okončano je sa sedam medalja: po dvije zlatne i srebrne i tri bronzane. Četiri godine kasnije u turskom Mersinu, broj bronzi je ostao isti, a osvojeno je i po jedno zlato i srebro.

Sa nedavno završenih Mediteranskih igara u španskoj Taragoni, crveno-zlatna sportska ekspedicija se vratila sa tri odličja, srebrnom i dvije bronzane. Kako iz takmičarskog ugla ocenjujete nastup naših sportista?

„Iako poređenje pokazuje da je naš učinak siromašniji nego ranije, nisam nezadovoljan nastupima i brojem medalja. Ipak, nije ih lako osvojiti na takmičenju koje pokriva prostor od gotovo pola milijarde ljudi sa tri kontinenta. Mediteranske igre su velika manifestacija kojoj mi, takav je moj utisak, ne pripisujemo značaj koje zaslužuju. I dalje sebe doživljavamo kao dijelom teritorijalno velike države, iako to nismo. No, da se vratim na pitanje: posebno sam zadovoljan pristupom i novom energijom, garancijom našeg kvalitativnog trajanja u dva sporta u kojima smo prepoznati i koji su nam u prošlosti donijeli velike radosti, u ženskom rukometu i vaterpolu. U Taragoni su predstavljene nove generacije, čije vrijeme dolazi, a koje su nas obradovale svojim igrama, odnosom, ponašanjem. Nije bilo zlata, ali je bilo zlata vrijednih nastupa.“
Mediteransko okupljanje sportista preklapilo se sa Svjetskim fudbalskim prvenstvom u Rusiji, što je umnogome uticalo i na medijski odaziv?

Doping? Moramo da djelujemo preventivno

Njegoševski, čaša meda ide sa čašom žuči. U Taragoni se crnogorski sport prvi put suočio sa slučajem dopinga na velikim multisportskim takmičenjima. Karatistkinja Ana Drašković je, nakon osvajanja srebrne medalje, bila pozitivna na zabranjenu supstancu furosemid.

„Žao mi je, jer se radi o dobrom djetetu i kvalitetnoj sportistkinji. Međutim, mi u olimpijskoj porodici, i ja lično, imamo nultu toleranciju prema upotrebi nedozvoljenih sredstava. Na takav način ćemo se i odnijeti prema ovom slučaju. Ne smijemo dozvoliti takve pojave, i

moramo, prije svega, preventivno djelovati da nam se više ne ponove. Doping je široko rasprostranjen: nedavno, pamtim, i Japanci su imali dopingovanog sportistu na Zimskim olimpijskim igrama; sa istim problemima su se suočili svi u regionu... Dodatna neprijatnost je što smo u Taragoni samo mi

imali dopingovanog sportistu. Kada se već desilo, želimo da izvučemo pouke, kako bismo tu pojavu smanjili na najmanju moguću mjeru, iskorijenili. Ne treba nikada da smetnemo sa uma da na takmičenjima ne predstavljamo samo sebe, već državu, i da smo u dodatnoj obavezi da štitimo njen ugled.“

„Mediteranske igre su trebale da budu održane prošle godine, ali zbog organizacionih, finansijskih i infrastrukturnih problema su odložene za 2018. Odlikovala ih je dobra organizacija, kvalitetni turniri u pojedinim sportovima, ali, ipak, u određenim segmentima su otežano funcionisale. Recimo, saobraćajne veze i transport su škripali i na to treba obratiti pažnju na narednim izdanjima. No, Španija je velika država, kod nas bi se to itekako primjetilo, kod njih ne.“

Mediteranske igre su iskorišćene za produbljivanje kontakata i prijateljskih veza sa nacionalnim komitetima iz okruženja. „Uživam u toj saradnji, i ponosan sam na veze koje imamo sa petnaestak nacionalnih komiteta iz srednje i jugoistočne Evrope, a, manje-više, i sa svim ostalim. To je dio olimpijske priče, bogatstvo sa kojim se sretnete kada postanete dio olimpijske porodice. Održavanje tih kontakata sa kolegama – za koje mogu da kažem da su mi i prijatelji – mi leži i na tome radimo praktično svakodnevno i svakom prilikom.“
Pouke iz Taragone se mogu izvući u organizacionom smislu, jer se bliži domaćinstvo

Igrama malih zemalja?

„Puno toga smo naučili. Naša misija je i bila sastavljena od ljudi koja će biti angažovani i na pripremi Igrama malih zemalja. Dozvolite da ispričam anegdodu. U Taragoni sam sreo i upoznao našeg volentera iz Podgorice – a ukupno je njih šestoro iz Crne Gore bilo uključeno – spretnog, snalažljivog, kome su domaćini povjerovali ozbiljne zadatke. Među ostalima, trebalo je da dočeka španskog kralja. Požalio mi se da ne zna kako kralj izgleda. Pomogli su mu, pokazali sliku, uputili ga, i zadatak je obavio kako treba... Njih šestoro sam zamolio da se uključe u naš volonterski klub, da pomognu da Igre malih zemalja proteknu na najbolji mogući način. Uz to, podsjećam da smo prošle godine u San Marinu, na 17. izdanju Igrara, povelili brojnu ekipu zaduženu za sportiste, koja je pratila sa dodatnom pažnjom sva dešavanja i upijala iskustva.“
Dali ste zadovoljni dinamikom toka priprema za Igre malih zemalja?

„Jesam. Imamo gotovo svakog dana sastanke na raznim nivoima, posvećene različitim segmentima organizacije. Napredak ide željenom dinamikom.

Kuburimo malo sa sredstvima, ali vjerujem da ćemo i to završiti na najbolji mogući način.“

Do kraja godine, Crnogorski olimpijski komitet čeka nekoliko velikih takmičenja. U oktobru će biti održane Olimpijske igre mladih u Argentini?

„Riječ je o takmičenju zasnovanom na ideji bivšeg predsjednika Žagka Roga, koje predstavlja ne samo sportsku, već manifestaciju povezivanja, zbližavanja, razmjene iskustava, spleta različitih kultura, tradicija... To je izvanredna prilika da mladi sportisti upoznaju i neke svjetove izvan ovog u kome živimo, da shvate da postoje i drugi načini konzumiranja života. Imamo nekoliko kvalifikovanih takmičara, očekujemo ih još. Naša ekspedicija neće biti prebrojna, ali dovoljna za lijepo učešće i dostojno predstavljanje naše države u Argentini.“

Na pola puta smo između Riju, u kome su održane 31. Olimpijske igre, i Tokija, koji će biti domaćin narednih. Objektivno, do novog olimpijskog samita ostale su dvije godne. Subjektivno, koliko je po Vama ostalo do Tokija?

„Još 2002. godine bio sam u Atini sa reprezentacijom SCG,

kao potpredsjednik Olimpijskog komiteta zajedničke države. Tada smo imali posebnu olimpijsku kuću, predstavili se kulturno-umjetničkim programom, organizovali prijem, a posjetio nas je i tadašnji predsjednik MOK-a Huan Antonio Samaran. Prema tome, dugo pamtim, dugo sam u olimpijskom pokretu... Vrijeme brzo ide, deset godina je prošlo od našeg debija na Olimpijskim igrama u Peking, a neki od tih momaka, koji su bili dio vaterpolo reprezentacije, i dalje igraju. Tokio je koliko sutra, djeluje mi kao da je tu, iza ugla. Vjerujem u Tokio, vjerujem u perfekciju japanskih domaćina, vjerujem da će naredne igre vratiti pouzdanje u dobru organizaciju i dobru energiju, koju smo u Riju dobrim dijelom izgubili.“

INTERVJU

Dušan Simonović,
predsjednik
Crnogorskog
olimpijskog
komiteta

Svečanost u Budvi povodom organizacije i početka Igara malih zemalja Evrope

Crna Gora se sprema za sportski spektakl

Na kružnom toku u Budvi svečano je postavljen sat koji će odbrojavati mjesece, dane i minute do početka Igara malih zemalja Evrope 2019. godine.

Promociji Igara, ispred zidina Starog grada, prisustvovala su važne ličnosti iz olimpijskih komiteta učesnika predstojećeg takmičenja, mladi sportisti iz odbojkaških, karate i džudo klubova, i mnogi drugi istaknuti među kojima olimpijac Milivoj Dukić i karatistkinja Marina Raković. Lijepi program podsjetio je na vrijednosti olimpijskog duha i izvornog olimpizma.

Igre malih zemalja (domaćini su Budva, Cetinje, Tivat, Bar i Podgorica) povezuju sportiste, a u Crnu Goru najavljen je dolazak preko hiljadu takmičara i još toliko članova nacionalnih timova, trenera, medicinskog osoblja i zvaničnika nacionalnih olimpijskih komiteta. Predsjednik Crnogorskog olim-

Održana Skupština IMZE

U Budvi je održana Skupština organizacije Igre malih zemalja Evrope. Delegati iz devet država, koje čine ovu organizaciju, upoznati su sa tokom priprema Crne Gore za organizaciju Igara. Na Skupštini, kojom je predsjedavao predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović, konstatovano je da pripreme idu po planu i u

pijskog komiteta Dušan Simonović napomeno je da ih za predstojeći događaj čeka veliki posao, ali da to nije samo posao COK-a već i državni projekat.

predviđenom roku, nakon što je Boris Sekulić, ispred organizatora Igara 2019, članovima komisije pred-

Ministar sporta Nikola Janović nedavno kazao da je organizacija takmičenja Igara ne samo privilegija već i obaveza da sve protekne u najboljem redu.

stavio Izvještaj o napretku u organizacionom pogledu i plan aktivnosti u narednom periodu, a Ksenija Kovačević

- Nadam se da ćemo kroz ovu aktivnost, koja će biti organizovana u Budvi, Tivtu, Baru, Cetinju i Podgorici, univerzalnu olimpijsku priču prenijeti na

predstavila izvještaj o aktivnostima volontera, koji će biti uključeni u organizaciju ovog događaja.

pravi način. Otvorili smo brojčanicu, koji će stajati u Budvi i koji će nas opominjati na vrijeme koje nam je preostalo da sve učinimo kako bi ovo lijepo takmičenje

proteklo u najboljem redu. Vjerujem da će tako biti, a mi iz Crnogorskog olimpijskog komiteta učinimo da tako bude. Zahvaljujem se na dosadašnjoj pomoći i gradu Budvi i gradovima koji učestvuju u ovoj manifestaciji, Vladi Crne Gore, prijateljima iz olimpijske porodice, našim sponzorima i Međunarodnom olimpijskom komitetu koji su sve učinili da nam pomognu da ovo takmičenje, koje se po prvi put organizuje u Crnoj Gori, protekne u najboljem redu - kazao je predsjednik COK-a Dušan Simonović.

NA svečanoj manifestaciji govorio je predsjednik Opštine Budva Dragan Krapović koji je kazao da će Budva biti dobar domaćin i da će biti spremna za Igre malih zemalja Evrope.

O Punoj podršci projektu i o značaju predstojećeg sportskog spektakla pričao je Miloš Lalević-direktor Direktorata za sport.

Skupština Crnogorskog olimpijskog komiteta imala je svečani karakter povodom jedanaest godina od prijema u olimpijsku porodicu. U Gvatemala situaciju COK je postao punopravni član Međunarodnog olimpijskog komiteta.

- Od tada COK je ugledni član MOK-a, a na domaćem planu izborio se za svoj povoljan status u novom Zakonu o sportu. Na svim takmičenjima na kojima smo nastupili bili smo uspješni i opravdali smo status sportske nacije – istakao je predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović.

Prvi čovjek COK-a najavio je do kraja godine nastup naših takmičara na Olimpijskim igrama mladih u Argentini, generalnu skupštinu Evropskog olimpijskog komiteta u Marbelji i generalnu skupštinu Asocijacije nacionalnih olimpijskih komiteta u Tokiju.

Skupštini jednoglasno je usvojila finansijski izvještaj za 2017, sa izvještajima Nadzornog odbora i nezavisnog revizora, kao i finansijski plan za 2018. godinu.

Jednoglasno su usvojeni izvještaji o aktivnostima COK-a u periodu između dvije Skupštine, učešću na Zimskim olimpijskim igrama u Pjongčangu, pripremama za učešće na Mediteranske igre u Taragoni i Olimpijske igre mladih u Argentini.

Skupština je usvojila plan priprema za organizaciju Igara malih zemalja Evrope, koji je prezentovan na sjednici.

Delegati su detaljnom prezentacijom upoznati sa do sada urađenim, planovima šta treba uraditi da bi Crna Gora spremno i uspješno organizovala veliko takmičenje. Igre malih zemalja nisu takmičenje COK-a, već države Crne Gore, koje će okupiti više od hiljadu sportista. Značajno takmičenje ugostiće sportiste država sa manje od milion stanovnika, a domaćini će biti Podgorica, Budva, Cetinje, Bar i Tivat. Pet gradova simbolizuje pet olimpijskih krugova.

Tek završeno takmičenje na Mediteranskim igrama u Taragoni Simonović je ocijenio uspješnim, ali i da je pozitivan doping nalaz karatistkinje Ane Drašković bio

Redovna skupština Crnogorskog olimpijskog komiteta

Fokus na Igre malih zemalja Evrope

Skupština je jednoglasno u članstvo COK-a primila Sportsko monautički savez

Sjednici su prisustvovala 34 delegata, od ukupno 53 koliko broji Skupština

Dušan Simonović kazao je da je pozitivan doping nalaz karatistkinje Ane Drašković bio jedina mrlja na uspješan nastup crnogorskih sportista na Mediteranskim igrama u Taragoni

Delegati su detaljnom prezentacijom upoznati sa do sada urađenim, planovima šta treba uraditi da bi Crna Gora spremno i uspješno organizovala veliko takmičenje

predstavnik u Tokiju. Skupština nije donijela odluku o isključenju Džudo i Biciklističkog saveza, navodeći da bi time povrijedila status sportista. Ministarstvo sporta nedavno je donijelo rješenje o privremenoj suspenziji Džudo saveza, a brisanju iz evidencije Biciklističkog saveza.

- U toku je sudski postupak i moramo sačekati i prihvatiti konačnu odluku državnih organa. Ne želimo da ispaštaju sportisti i da ne mogu da se takmiče. Među tim sportistima imamo olimpijske stipendiste i kandidate za Olimpijske igre mladih. Skupština je donijela odluku o mirovanju statusa ta dva saveza u COK, ovlašćujući Izvršni odbor COK-a da sa Ministarstvom sporta i međunarodnim asocijacijama tih sportova pokušaju da nađu najbolje rješenje za zaštitu sportista.

U zaključku se navodi da je najbitnije da sport nastavi da živi i da ne trpe sportisti.

jedina mrlja na nastup crnogorskih sportista na Igrama u Španiji. Simonović je kazao da je to prvi slučaj u crnogorskom sportu i da

će pozitivan nalaz imati određene posljedice za mladu karatistkinju. - Šteta je napravljena, ona je evidentna i sada treba da se potru-

mo da njene posljedice budu što manje, a da toga u budućnosti ne bude u crnogorskom sportu. Moramo imati nultu toleranciju

prema doping. Međunarodni olimpijski komitet želi da se obračuna sa tim. Žao mi je Drašković, ali ne smijemo da imamo

nikakvu rezervu prema tome. Time će se više baviti Svjetska karate federacija, odnosno njena disciplinska komisija - napome-

nuo je Simonović. Predsjednik COK-a je kazao da crnogorski karate ima kvalitet i vjeruje da će taj sport imati svog

E-sportove, odnosno video-igrice, mnogi opisuju kao budućnost sporta, no možemo li jednog dana vidjeti profesionalne igrače video-igrice kako se takmiče na Olimpijskim igrama?

I dalje se čini da je do toga dugačak put, ali mali korak je napravljen nakon što Međunarodni olimpijski komitet (MOK) objavio da će 21. jula organizovati e-sport forum u Lozani.

MOK i Globalni savez međunarodnih sportskih federacija (GAISF) saopštili su da će forum nastojati da "istraži sinergiju, izgradi zajedničko razumijevanje i postavi platformu za buduće angažovanje između e-sporta, industrije video-igrice i olimpijskog pokreta".

Forum će uslijediti nakon olimpijskog samita u oktobru 2017. godine, kada su MOK i GAISF zamoljeni da istraže mogućnost uvođenja e-sporta u olimpijsku porodicu "običnih" sportova, i to kroz dijalog sa profesionalnim e-sportistima i rastućom industrijom video-igrice.

Razgovori o ovome sve više se intenziviraju kako se bliže Olimpijske igre u Tokiju 2020, ali Igre u Parizu 2024. biće vjerovatno još pogodnije tlo za ovaj eksperiment.

- Apsolutno smo svjesni da se sve razvija, uključujući i sport, da se taj proces nikada neće zaustaviti, a nevjerojatno rastuća industrija video-igrice samo je dio evolucije - kazao je Patrik Bauman, predsjednik GAISF-a. - Veliko nam je zadovoljstvo što ćemo organizovati prvi e-sport forum, koji će biti velika šansa za obje strane da započnu diskusiju, da nešto čuju i nauče jedni od drugih, kako bi došlo do eventualne kolaboracije - kazao je sportski direktor MOK-a Kit Mekonel.

Predsjednik kandidature Pariza za organizaciju Olimpijskih igara 2024. Toni Estanže još ranije je rekao da razgovara sa predstavnicima e-sportova, kao i Međunarodnog olimpijskog komiteta, o mogućnosti da video igre postanu dio programa u Parizu 2024, kao pokazni sport.

MOK organizuje forum u Lozani

I to će se desiti - video igrice kao olimpijski sport

- Ovo moramo da razmotrimo - rekao je Estanže. - Zato što ne možemo samo da kažemo da to nije za nas. Mladi su jako zainteresovani za e-sportove. Hajde da vidimo. Hajde da se sastanemo sa njima. Hajde da saznamo da li možemo da izgradimo neke mostove.

Estanže je u pravu, a sve potkrepljuju brojke.

Twitch, najveća platforma za emitovanje igara, ima više od 100 miliona posjetilaca mjesečno. A turniri su prepuni, i igrača i publike. Finale "League of legends" 2015. godine pratilo je 36 miliona jedinstvenih gledalaca strima, emitovanog uživo u punoj areni u Berlinu.

Iako e-sportovi ne zahtijevaju istu fizičku snagu kao "pravi", sličnosti su očigledne. Igrači zarađuju milione i imaju status zvijezda, rivalstva su strastvena, a treninzi iscrpljujući. Takođe, tradicionalna sportska udruženja su ugrožena popularnošću e-sportova. Australijski fudbalski savez je pokazao interesovanje da se utakmice prenose na

Twitch platformi, u pokušaju da ponovo privuče pažnju mladih gledalaca.

Iako e-sport takmičenja imaju milione fanova, njihovo organizovanje zajedno sa "pravi" sportovima je rijetko. Presedan se, međutim, desio na Azijskim igrama. Najveća sportska manifestacija na azijskom kontinentu se obavezala da će uvrstiti e-sportove u program 2022. godine. Ako to isto urade i zvaničnici Olimpijade u Parizu, domaći tim će možda imati prednost jer je francuska država prošle godine iznijela planove da reguliše ugovore e-sport igrača na isti način na koji to radi za tradicionalne sportove.

Iako jeste čudno zamisliti kako video igrice na Olimpijadi, uključivanje e-sportova izgleda kao prirodna stvar za emitere, jer je tokom Igara u Riju gledanost preko TV-a bila u padu, dok su internet prenosi doživjeli veliki skok.

Još uvijek se ne zna se koje bi video igre bile uključene u e-sport takmičenje u Parizu.

Zvijezda zimskih sportova planira vizu za Tokio

Šon Vajt je jedna od najvećih zvijezda zimskih sportova, trostruki olimpijski šampion u snoubordu. Zovuga "Leteci paradajz" - zbog bravura koje izvoditi u vazduhu i neobične, crvene, kose.

Amerikanac je majstor na snijegu, ali sada ima nove izazove - da se takmiči na Igrama u Tokiju, u novoj discipline, skejtbord.

Ova disciplina premijerno će se naći na Ljetnjim olimpijskim igrama, a sličnosti sa snoubordom su velike. Ipak...

"Učestvovaću na nekoliko takmičenja da vidim na kom sam nivou. Ima mnogo sličnosti, ali i razlika", napomenuo je Vajt, koji je naglasio da još nije definitivno odlučio da li će ući u olimpijske kvalifikacije. Šta god da uradi - neće zaboraviti snoubord i njegovu disciplinu halfpajp, u kojoj je trostruki olimpijski prvak, 2006, 2010. i 2018. godine.

"Volim snijeg, previse volim snijeg", kazao je Vajt.

"Međutim, biobinevjerovatan podvig i možda najveći uspjeh u karijeri kada bih nakon Igara u Pjongčangu izborio odlazak u Tokio. Bila bi to moja najveća pobjeda", kazao je Vajt.

Obnovljivi izvori energije za olimpijadu 2020.

Ekološke igre - „solarne ceste“ kao promocija Tokija

Gradske vlasti Tokija planiraju da uvedu „solarne ceste“ koje prikupljaju energiju od sunca preko solarnih panela postavljених ispod površine puteva.

Napori su usmjereni na promovisanje Tokija kao ekološkog grada, kako u zemlji tako i u inostranstvu, prije Olimpijskih i Paraolimpijskih igara 2020. godine.

Očekuje se da će nove tehnologije biti uvedene na probnoj osnovi u objektima u vlasništvu vlade Tokija i na drugim lokacijama već u narednoj fiskalnoj godini. U maju ove godine instaliran je solarni put na parkiralištu ispred trgovine Seven Eleven u u Sagamihari.

Solarni put sastoji se od sistema solarnih ploča instaliranih na cestama, a površina panela prekrivena je specijalnom smolom radi poboljšanja izdrživosti. Menadžer u trgovini Seven Ele-

ven rekao je:

- Sistem solarnih cesta može godišnje da generiše 16.145 kilovata energije, što pokriva oko

9% ukupne energije koju trgovina potroši.

Postavljen je cilj da obnovljivi izvori energije čine oko 30%

ukupne potrošnje energije Tokija do 2030. godine, u poređenju sa sličnim ciljem od 12% u 2016. godini.

Vlada je izjavila da ne postoje ograničenja u pogledu lokacija za instaliranje sistema solarnih cesta, što povećava mogućnosti za širenje obnovljive energije. Problem uvođenja "solarnih puteva" su visoki troškovi. S obzirom da ova tehnologija nije široko rasprostranjena, njene komponente se ne proizvode masivno. U Francuskoj, trošak za izgradnju jednog kilometra solarnog puta iznosi oko pet miliona eura.

Vlada Tokija planira da instalira solarne ceste u državnim objektima, kao što su parkirališta, gdje bi količina električne energije koja je proizvedena instalacijom sistema opravdala trošak.

Vlada se nada da će Tokio biti lider u ovom polju uvodeći tehnologiju uoči Olimpijskih igara 2020. godine, što će pomoći širenju solarnih puteva širom ostatka zemlje.

Od pakla zavisnosti do olimpijskog raja

Klara Hjuž ima 45 godina. Smatra se uspješnom i ispunjenom ženom, bogatom unutrašnjim pejzažima. Nekada, tačnije dskora, se takmičarski bavila sportom. Za nju, uspjeh ne znači samo sakupljanje medalja. Znači dobijanje prilike da se vaš glas čuje daleko, da stigne do nevoljnika i ohrabri ih. Klara Hjuž je jedini sportista u historiji koji je i na zimskim (četiri) i na ljetnjim izdanjima olimpijskih igara (dva) osvojio više od po jednog odličja. Ali, nije samo po tome posebna. Jedinstvenom je čini njen životni i sportski put, koji je bio sve samo ne monoton i pravolinijski.

Sportkaospas

Rođena je u kanadskom Vinipegu 27. septembra 1972. godine. Život joj je podijelio loše karte. Odrasla je u disfunkcionalnoj porodici – otac je bio mentalno neuravnotežen alkoholičar; sestra je patila od bipolarnog poremećaja, a majka od nemoći da ih sve održi na okupu. „Sjećam se da sam kao dijete dugo sjedjela u kupatilu, plačući neprestano, osjećajući se nemoćno i bezvrijedno, jer nisam mogla da popravim situaciju. Mislila sam da je sve to moja greška“ – dio je životne priče Klare Hjuž. Dok je bila tinejdžerka roditelji su se joj razveli i njeno vaspitanje prepustili ulici. Nemirna, kao i njena duga, crvena kosa, napustila je školu, pušila, pila, upala u zavisnost od lakih droga, seleći se sa žurke na žurku... „Neki moji prijatelji iz tog doba su danas alkoholičari, sa ozbiljnim društvenim i životnim problemima. Poznavala sam curu koju je ubio njen momak, prije nego što je izvršio samoubistvo.“ Istina, sport je interesovao i tada.

Bavila se rekreativno fudbalom, softbolom, hokejem... Ali, samo u potrazi za izgubljenim vremenom.

„Da li sam željela da postanem olimpijac? Ne. Nisam ni znala šta je to, niti mi je bilo stalo.“ A onda se sve izmijenilo u trenu. Šesnaestogodišnja Klara je u majčinoj dnevnoj sobi, u pauzi prenosa dešavanja na ZOI u Kalgariju, odgledala reportažu o kanadskom brzom klizaču Gaetanu Bušeru, dvostrukom olimpijskom šampionu iz Sarajeva 1984. Bila je opčinjena. „Pomislila sam da želim da se bavim tim.“

I tek tako, okrenula se zdravom životu. Vratila u školu. Zavisnost od alkohola, cigareta i droga, zamijenila je zavisnost od sporta. Posvetila se brzom

klizanju, i već sljedeće, 1989. godine, bila druga na kanadskom prvenstvu u trci na 800 metara. „Sport mi je ponudio vrijednosni i moralni sistem, koje dotad nisam imala. Nisam znala šta je dobro, a što loše – jedino sam znala šta želim, a šta ne želim da radim.“

Na dva točka

Njena sportska staza se izmijenila kada je 1990. upoznala trenera Mireka Mazureka, koji je „odvuкао“ sa klizaljki na bicikl. Njegove trenerske metode bile su... Hm, nekonvencionalne. „Debela si, lijena, spora“ – znao je da joj kaže to-

kom vojničkih drilova.

No, bile su djelotvorne. Na prvom nacionalnom prvenstvu na kome je učestvovala, Klara je osvojila pet medalja, od čega četiri zlatne.

„Srećna sam što je taj bučni kućin sin ušao u moj život, jer mi je dao izazov. Promijenio mi je život.“

Uskoro je potpisala prvi poluprofesionalni ugovor. Sa kanadskom reprezentacijom nastupila je 1991. na Panameričkim igrama u Havani, iz koje se vratila sa ekipnim zlatom i srebrom u individualnoj potjeri.

„Shvatila sam da je u sportu fokus sve, i da bez njega ne možete iskoristiti svoj potencijal.“

Lekcija joj nije bila dovoljna. Tokom 1992. mjesec je provela u Njemačkoj, spremajući se za kvalifikacije za Olimpijske igre u Barseloni. Fokus joj je

poremetila – hrana. Brzo je nabacila pet kilograma i nije imala šansi u kvalifikacionoj trci.

Nije više pravila takve greške. U narednom četvorogodišnjem periodu posvetila se potpuno biciklizmu, postala profesionalka, rušila nacionalne rekorde, sabirala medalje i medalje...

I 1995. izborila vizu za Igre u Atlanti. U prvoj polovini 1996. mučila se sa formom, nikako ne uspijevajući da nađe izvor motivacije. Našla ga je na takmičarski nevažnoj trci u Ontariju.

„Tada sam shvatila da želim da idem na pobjedu u svakoj trci.“

U Atlanti, na svojim prvim Olimpijskim igrama, nije pobijedila. Ali je uradila nešto veliko – ugrabila je bronz u drumske trci, kao i na hronometru.

Bila su to prva odličja za kanadski ženski biciklizam.

Nedovoljna da ispune ponovo otvorene unutrašnje ponore, iz kojih je pokuljala – tuga.

Kao u pjesmi „Sorrow“ američkog benda The National: „Tuga me je pronašla kada sam bio mlad, / Tuga je čekala, tuga je pobijedila, / Tuga, koja me je pogurala ka tabletama...“

Vratila se starim navikama: piću, cigaretama, drogi.

„Nisam mogla da izađem iz kreveta i treniram. Plakala sam po cio dan. Krila sam to, jer su svi od mene očekivali da budem jaka i uspješna. Nisam znala šta mi se dešava – bila sam u stanju kliničke depresije.“

I to je trajalo, trajalo i trajalo. Boreći se za demonima, početkom 1999. otišla je sa svojim suprugom na dugu biciklističku turu do Meksika. Zadržala se mjesecima.

„Našla sam sebe. Shvatila sam da nikakav uspjeh ni medalje neće da popune moju prazninu. Riješila sam da se vratim sportu.“

„Bilo je vrijeme sad ili nikad da se vratim na led.“

Na klizaljkama

Preselila se u Kalgari, i započela saradnju sa trofejnim trenerom Kineskinjom Ksiulijom Vang Tandem se brzo „ukapirao“ – nakon tri mjeseca priprema, na Svjetskom prvenstvu je osvojila šesto mjesto. U februaru 2002. našla se u sastavu kanadske reprezentacije na Zimskim olimpijskim igrama u Solt Lejk Sitiju.

„Mnogi su mislili da ću se zadovoljiti pukim učešćem. Međutim, imala sam veće ciljeve.“

U najdužoj disciplini, njenoj specijalnosti, na 5.000 metara doklizala je do bronz. Postala je druga sportistkinja u historiji koja je povezala medalje u brzom klizanju i biciklizmu – prije nje to je uspjelo Njemici Kristi Luding Rotenburger.

Po završenoj sezoni zimskih sportova, sjela je na bicikl i na Igrama Komonvelta u Mančesteru zaradila ekipno zlato i

bronz u sprintu. Koja energija!

Ne zapostavljajući ni biciklizam, plasirala se 2006. na ZOI u Torinu, na koje je došla, po soptvenim riječima, nespremna i nemotivisana.

Osvježilo je srebro u trci štafeta. Kojim je ušla u historiju: postala je prva, i do danas ostala jedina, sa više od po jedne medalje i sa ljetnjih i sa zimskih igara.

Jutro prije završetka klizačkih takmičenja i finalne trke na 5.000 metara, odgledala je dokumentarni film humanitarne organizacije Pravo na igru, koji govori o siromašnoj djeci u Ugandi. I opet je, baš kao prije 18 godina, TV emisija

izmijenila.

„Inspirisala me da se preobrazim, da shvatim koliko mi je sport pomogao i koliko mogu da pomogu njega pomognem drugima.“

Zlato joj nije moglo izmaći – njena prva i, ispostaviće se, jedina titula olimpijske šampionke.

Na konferenciji za medije nakon trke je objavila da humanitarnom programu Pravo na igru poklanja 10.000 kanadskih dolara – otprilike, cijelu svoju uštedevinu – i apelovala je na druge da doniraju novac. Na njen poziv prikupljeno je gotovo pola miliona.

Otada je svim srcem u humanitarnim akcijama. Četiri godine kasnije, na ZOI u Vankuveru nosila je zastavu zemlje domaćina. Dokaz koliko je sunarodnici cijene. Na 5.000 metara je osvojila bronz.

„Nisam pobijedila i nije mi bilo toliko važno.

Bronza sija kao zlato, jer je podijeljena sa mojim Kanađanima.“

Napobjedničkom postolju djelovala je razdragano, radosno...

Bila je to posljednja trka u njenoj klizačkoj karijeri. Ne i posljed-

nje sportsko takmičenje.

Nasvojničin

Dugo putovanje je nije iscrpilo – u novembru 2010. u svojoj 38. godini, objavila je da se vraća biciklizmu.

Pobijedila je sebe i svoje biološke barijere, ali nije i sve svoje konkurentkinje - na Olimpijskim igrama u Londonu 2012. osvojila je 5. mjesto u trci na hronometar i 32. u drumske trci.

„Nadam se da će se ljudi jednog dana sjećati ne onoga što sam uradila, već načina na koji sam to uradila.“

Osobeno, jedinstveno. Sve što je uradila – uradila je na svoj način. I djeluje srećno.

Novi trener Erik van den Ejnde donio joj je i nove motive. Ipak, na Olimpijskim igrama u Sidneju 2000. njen maksimum bilo je šesto mjesto u trci na hronometar. Osjetila je da je stigao trenutak za promjenu.

Sastanak predsjednika COK-a sa N.J.E. ambasadorom Narodne Republike Kine i ministrom vanjskih poslova

Baklja će osvjetliti pređeni put

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović sastao se sa ambasadorom Narodne Republike Kine u Crnoj Gori, Njegovom Ekselencijom Cui Dživejom i ministrom vanjskih poslova prof.dr Srđanom Darmanovićem.

Povod sastanka je predaja Olimpijske baklje sa Igara iz Pekinga 2008. godine, koja će upotpuniti kolekciju baklji u olimpijskom muzeju, čija je izgradnja u planu. Na Igrama u Pekingu, Crna Gora je prvi put nastupila samostalno. Simonović je kazao da će baklja crnogorskim sportistima osvjetliti pređeni put, podsjetiti ih na zanos, trud, radosti, ali i tuge odrastanja crnogorskog sporta u nezavisnoj državi.

- Baklja će inspirisati crnogorske sportiste na nove podvige, slične onom koji su napravile rukometašice, zlatne lavice, osvajanjem olimpijske medalje na Igrama u Londonu. U avgustu, 2008. godine, na tlu Kine smo se prvi put samostalno predstavili sportskoj planeti i isrcitali ime Crne Gore na olimpijskoj mapi. Svježa su sjećanja na doček, gostoprimstvo i pažnju naših domaćina. Deceniju kasnije, iz Pekinga nam stiže

baklja, koja će upotpuniti našu kolekciju za budući olimpijski muzej - kazao je Simonović. Predsjednik COK-a napomenuo je da je mnogo energije uloženo kako bi se dragocjeni ek-

sponat našao među ostalim bakljama sa Olimpijskih igara na kojima su učestvovali crnogorski sportisti.

- Izuzetnim zalaganjem Njegove Ekselencije Ciua Dživeija dobili

smo ovaj, za nas, veoma važan eksponat, na čemu smo mu beskrajno zahvalni. U simboličnom smislu, baklja će nam osvjetliti pređeni put, podsjetiti nas na zanos, trud, radosti, ali i tuge

odrastanja crnogorskog sporta u nezavisnoj državi. Ujedno, i inspirisati nas na nove podvige, slične onom koji su napravile naše rukometašice, zlatne lavice, osvajanjem olimpijske medalje

na Igrama u Londonu.

Simonović se u ime COK-a zahvalio ambasadoru Kine na neobičajnom gestu prema toj asocijaciji, ali i cijeloj državi, i rekao da vjeruje da će baklja biti amajlija crnogorskim sportistima na njihovom olimpijskom putu.

- Simbol olimpijskih ideala izvrsnosti, poštovanja i prijateljstva, ostaće kao znamen traga koji ste ostavili u Crnoj Gori. Nadam se da smo tokom Vašeg mandata, koji se, nažalost, približio kraju, i mi uspjeti da u bar približnoj mjeri pokažemo koliko cijenimo i Vas i veliku Narodnu Republiku Kinu, sa kojom smo ostvarili čvrste poslovne, ali i iskrene i srdačne prijateljske odnose - kazao je Simonović.

Velikodušan gest i poklon je finale ukupnog uspješnog angažovanja kineskog ambasadora na povezivanju dvije države.

- Vjerujem da će onaj ko Vas naslijedi nastaviti Vaš rad na građenju mostova koji spajaju dvije zemlje, dva naroda i dvije kulture. Želim Vam sreću u budućem diplomatskom angažmanu, za koji ne sumnjam da će biti podjednako uspješan. Baklja će ostati tu, kao trajni zalog prijateljstva.

Olimpijska šampionka gošća COK-a

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta susreo se u Podgorici sa gospođom Naval El Mutavakel, olimpijskom šampionkom iz Maroka, koja je od 1998. godine član Međunarodnog olimpijskog komiteta.

Na Olimpijskim igrama u Los Angelesu 1984. godine, Naval je u trci na 400 metara sa preponama (preprekama) konkurenciju ostavila za sobom, ubjedljivo osvojivši prvo mjesto. Bila je to prva zlatna medalja za Maroko, ali i prva zlatna medalja koju je ikada osvojila jedna žena iz islamske zemlje, kao i prva zlatna medalja koju je osvojila Afrikanca.

Svim srcem posvećena sportu, El Mutavakel je nakon blistave sportske karijere svoju ogromnu energiju usmjerila ka stvaranju boljih uslova za sportiste, kroz rad u okviru brojnih sportskih institucija, zalažući se prije svega za jačanje pozicije žena u marokanskom, afričkom, islamskom i globalnom sportu.

U njenoj impresivnoj biografiji, između ostalog, navodi se da je u dva navrata bila Ministarka sporta u marokanskoj vladi. Od 2012. do 2016. godine pokrivala je poziciju potpredsjednika MOK-a, aktivni je član MOK-ove komisije „Žene i sport“, a bila je i predsjednica komisija za evaluaciju izbora grada domaćina za Olimpijske igre u 2012. i 2016. godini. Takođe je član Međunarodnih sportskih federacija - atletske i fudbalske.

Gospođu El Mutavakel interesovalo je stanje u crnogorskom sportu i mjesto Crnogorskog olimpijskog komiteta u zemlji i društvu, saradnja na međunarodnom planu, konkretni problemi i prioriteta pitanja - obezbjeđivanje adekvatnih prostorija za NOK i Olimpijski muzej.

Simonović i El Mutavakel razgovarali su o problemima sa kojim se generalno susreću svi nacionalni olimpijski komiteti: odgovarajuće pozicioniranje u okviru države, pitanjima adekvatne nacionalne legislative i odnosa sa državnim i sportskim institucijama, mogućnostima za unapređenje sporta, edukativnom radu i sličnim temama.

Predsjednik Simonović takođe je upoznao gošću sa trenutno najvećim projektom COK-a, organizacijom Igara malih zemalja Evrope „Crna Gora 2019“.

Već informisana o rezultatima crnogorskih sportista, gospođa El Mutavakel je posebno impresionirana činjenicom da zemlja sa tako malim brojem stanovnika može da se pohvali olimpijskim, svjetskim i kontinentalnim medaljama, osvojenim u svega desetak godina olimpijske istorije.

Predsjednik Simonović je istakao da posjeta Naval El Mutavakel predstavlja izuzetnu čast i zadovoljstvo Crnogorskom olimpijskom komitetu i njemu lično i zahvalio se na iskazanom interesovanju i podršci, kao i spremnosti za konkretnu saradnju u buduću.

Aerodromi Crne Gore zlatni sponzor COK-a

Aerodromi Crne Gore novi su zlatni sponzor Crnogorskog olimpijskog komiteta. Ugovor o sponzorstvu na godinu dana, vrijedan 50 hiljada eura, potpisali su izvršni direktor Aerodroma Crne Gore Danilo Orlandić i predsjednik COK-a Dušan Simonović.

- Ovo je za godinu sponzorstvo. Generalni ugovor jeste do Tokija, ali aneks ugovora pravimo svake godine i nadam se da ćemo biti i

iduću godinu u prilici to da uradimo - kazao je Simonović. Orlandić je podsjetio da Aerodromi Crne Gore već dugo imaju uspješnu saradnju sa COK-om koji je, kako je naveo, krovna organizacija za sve sportske organizacije i sportiste u Crnoj Gori.

- Vjerujem da je ovo samo još jedan korak u postizanju boljih rezultata na Olimpijskim igrama i svim ostalim manifestacijama koje zajednički podržavamo. Ta-

kođe, vjerujem da će Tokijo 2020. godine da donese nove medalje za našu državu i vjerujem da će

ostali privredni subjekti i država imati osjećaja za potrebe COK-a - istakao je Orlandić. - Aerodro-

mi Crne Gore će u narednom periodu još više ulagati u sportske organizacije i sport u Crnoj Gori“, poručio je Orlandić, koji smatra da “država mora mnogo više da uradi da privredne subjekte u privatnom i državnom vlasništvu oslobodi od određenih poreskih davanja da bi, kako je kazao, mogli više sredstva da ulažu u sportske i kulturne manifestacije.

Govoreći o pravima i obavezama koja proističu iz ugovora, Simonović je rekao da su ona precizno posložena.

- Uglavnom se odnose na to da je naša obaveza da na svim aktiv-

nostima reklamiramo Aerodrome Crne Gore, kao što smo do sada činili, da podržimo njihove akcije sa prisustvom naših sportista i svojim lično prisustvom i niz drugih aktivnosti koje možemo zajedno uraditi u okviru naših aktivnosti - ispričao je Simonović, i istakao da je obaveza koja proističe iz ugovora i da COK vodi na Olimpijske igre u Tokiju dvoje ljudi iz Aerodroma Crne Gore.

Potpisivanju sponzorskog ugovora prisustvovali su rukometašica Ana Milačić, karatista Mario Hodžić i zlatni olimpijac Igor Vušurović.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET